

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 17 lutego 2005 r.

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do zwolnienia z podatku niskowartościowych paliw stałych z tytułu zmian klimatycznych, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2005/153/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W piśmie z dnia 18 czerwca 2004 r. władze Zjednoczonego Królestwa złożyły Komisji wniosek o odstępstwo zezwalające Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie w dalszym ciągu zwolnienia niskowartościowych paliw stałych z podatku z tytułu zmian klimatycznych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.

(2) Celem tego podatku, według władz Zjednoczonego Królestwa, jest wspieranie wydajności energetycznej oraz technologii o niskiej zawartości węgla w sektorze przemysłowym. Podatek odnosi się do gazu, węgla, energii elektrycznej oraz płynnego gazu ziemnego (do celów grzewczych) wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa oraz w sektorze publicznym.

(3) Zwolnienia z podatku z tytułu zmian klimatycznych zostały wprowadzone w roku 2001 w celu wspieraniu działań przyjaznych dla środowiska. Zwolnione z podatku zostały paliwa stałe o wartości niższej niż 15 funtów brytyjskich (GBP) za tonę, takie jak mieszane odpady i gruz pochodzące z górnictwa węgla kamiennego oraz koksowego.

(4) Z chwilą wejścia w życie dyrektywy 2003/96/WE Państwa Członkowskie, które nie opodatkowały powyższych paliw, mają obowiązek wprowadzić takie podatki.

(5) Zwolnienie podatkowe wspiera wykorzystywanie niskowartościowych paliw stałych do produkcji energii, co pozwala uniknąć składowania odpadów. Mimo że z punktu widzenia polityki ochrony środowiska wykorzystanie w celu uzyskania energii jest korzystniejsze od składowania odpadów, prawidłowe podejście, zgodne z zasadą zanieczyszczający płaci, polegałoby na stosowaniu niższych stawek podatku wobec niskowartościowych paliw stałych proporcjonalnie do wartości energetycznej. Jednak, biorąc pod uwagę zarówno zmienną jakość surowca, jak i zmienną wartość energetyczną surowca oraz wynikające z tego problemy w ustaleniu dokładnych stawek podatkowych oraz biorąc pod uwagę fakt, iż zwolnienie dotyczy niewielkich kwot, całkowite zwolnienie z podatku jest możliwe do przyjęcia jako środek tymczasowy. Czas trwania zwolnienia musi zatem być ograniczony.

(6) Roczny koszt aktualnych zwolnień podatkowych dla skarbu państwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do całego sektora wynosi około 100 000 GBP. W zakresie, w jakim zwolnienie podatkowe stanowi pomoc państwa, zastosowanie mają normalne zasady. Z powyższego wynika zatem, że zwolnienie podlega rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽²⁾. Niemniej jednak, jeśli korzyść uzyskana przez pojedyncze przedsiębiorstwo przekroczyłaby limity określone w powyższym rozporządzeniu, należy o tym poinformować Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

- (7) Komisja regularnie bada obniżki i zwolnienia, aby sprawdzić, czy nie zakłócają one konkurencji lub czy nie utrudniają funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz czy nie są one niezgodne z polityką Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego, energii i transportu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Zjednoczone Królestwo do stosowania zwolnienia z podatku akcyzowego niskowartościowych paliw stałych, o wartości niższej niż 15 GBP za tonę.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący